

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 144.

Trettende Sæssion.

38te Møde.

Onsdagen den 20de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Fallesen (fortsat): Vi ere altsaa gaaede ud fra, at Eleverne staae sig bedst ved, at der kun er een Lærer ved hver af de 3 Hovedretninger, nemlig i Bygningskunsten, Malerkunsten og Billedhuggerkunsten; men nu vil man maaffee sige, at naar en Lærer i Malerkunsten følger en bestemt Kunstretning, saa maa Eleven ogsaa følge den; ja, det er ganske vist Noget, der skeer i enhver Malerskole. Fjender Eleven sig ikke tilfreds med Retningen, have vi sørget for, at der kan tilstaaes andre Kunstnere et Beløb, saaledes at de Elever, der foretrække at slutte sig til en anden Kunstretning, kunne faae fri Undervisning.

Seg kommer nu til et Punkt, som den ærede Minister synes at lægge saa særdeles Vægt paa, og det er, at disse Folk skulde benævnes Professorer; til hvad den ærede Ordfører allerede har bemærket, skal jeg føie, at vi have valgt Ordet Førstelærer for derved at adskille dem fra de andre Lærere ved Akademiet og derved betegnet dem som dem, der vare de første, de ledende Mænd i Faget; men der er en anden Grund, som ligger endnu dybere, den ligger i den ærede Ministers egne Betragtninger ved Sagens første Behandling, hvor han sammenlignede Kunstakademiet med Universitetet; han sagde nemlig, at paa Universitetet vide vi Alle, at Professorerne have deres Stillinger, for at de i Fred og Ro kunde dyrke Videnskaben, og at de, jeg veed ikke, om han sagde det, men det maa

i alt Fald have været hans Tanke, at det at holde Forelæsninger langt fra var Hovedsagen, men det, at de kunne uddanne sig i den Videnskab, som de nærmest dyrkede. Det Samme har været Tilfældet med Professorerne ved Kunstakademiet; de have drevet deres Kunst, og de have ladet det nogenlunde staae til med Modelskolen; i alt Fald have de kun besøgt den i nogle Timer i Løbet af 5 à 6 Uger, og nu have vi befrygtet, at man ogsaa for de fremtidige tre Professorer ved Akademiet skulde ville fastholde dette Professorprivilegium (Hør!), og derfor have vi allerede ved Navnet villet antyde, at Forholdet for Fremtiden skulde være anderledes. Vi have iøvrigt fundet, at det var simpelt og naturligt at benævne enhver Ting ved sit rette Navn, at kalde en Lærer for Lærer; vi have antaget, at en stor Kunstner staaer sig langt bedre ved at benævnes ved sit Navn, end at benævnes med en Titel; det gjør en langt større Virkning, naar man siger: Der kommer Verichau eller Bisfen ind ad Døren, istedetfor at sige: See der kommer to Professorer — vi have saa mange maadelige Professorer! (Ratter.) Den ærede Minister vil desuagtet endelig have, at disse Kunstnere skulde have Rang i 5te Klasse Nr. 8, Rang med Professorerne i Kiel! Naar disse Folk endelig skulde have en Titel, veed jeg ikke, hvorfor man vælger Professorititlen; det er aabenbart, at naar denne Titel har nogen Betydning, saa ligger den deri, at man tænker sig et videnskabeligt Præg, en videnskabelig Uddannelse hos den Mand, som har Titlen. Men nu er det jo et historisk Factum, at nogle af de største Kunstnere — jeg taler